

CHUYÊN ĐỀ

Tri Vọng

Như Chủ

Biết Khách

CÂU HỎI

- Con tu theo pháp: Vọng là khách. Khách đến mình biết chào hỏi đón tiếp. Khách đi mình biết chào tiễn khách đi. Vậy có đúng khế hợp và khế cơ không ạ?

❖ Đây là cách dụng công theo sở trường cá nhân:

- Được áp dụng cho vị nào cảm thấy cần, khi buổi đầu mới thực tập tu hành.
- Và áp dụng để hạ thủ công phu trong một giai đoạn nhất định nào đó.
- **Không phải là chân lý rất ráo chung cho tất cả.**
- **Cho nên:** - Nếu hỏi khế hợp hay chưa? → Thì đáp: Chưa khế hợp tự tánh.
- Hỏi khế cơ không? → Thì chỉ khế được một bộ phận căn cơ, trong 1 giai đoạn tạm thời.
- **LÝ DO:** Còn tiếp đón và tiễn đưa là chưa rời tạo tác → Nên chưa khế hợp tự tánh.

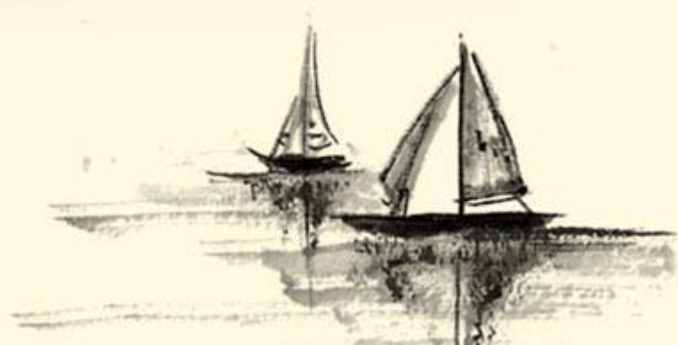
➤ Dụng công khế tự tánh:

- Chỉ là sẵn một tâm lặng mà sáng biết – Vọng có hay không, không can hệ – Không can thiệp trên vọng – Chỉ giác sáng, vọng tự mất giá trị chi phối.
- Khi công phu thuần thực, đắc lực → Tánh tự bừng ngộ – Vọng tự dứt bật – Sáng ngời.

Căn - Trần - Thưc

và

Chân Tâm

CÂU HỎI

- Nam mô Phật Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni! Thưa thầy, xin thầy giảng cho con rõ:
- Khi căn tiếp xúc với trần, sinh ra thức. Nhưng qua sáu căn, chân tâm cũng hiển hiện. Vậy làm sao phân biệt được chân tâm và thức?

1 XÁC ĐỊNH VẤN ĐỀ

- Khi căn, tiếp xúc với trần cảnh, sẽ BIẾT.
- Có 2 khả năng: Thức phân biệt – Chân tâm không phân biệt, tự sáng biết.
- Biết thế nào là THỨC BIẾT – Biết thế nào thì CHÂN TÂM SÁNG BIẾT?

2 ĐỨC PHẬT GẶP RA CÁI BIẾT

❖ Chúng ta có biết hay không biết?

- Không biết → Thì đồng cây đá.
- Có biết → Phan duyên → Nhiệm trước → Sanh tử.

-
- **PHẢI LÀM SAO?**
 - **BIẾT THẾ NÀO?**

3

ĐỨC PHẬT CHỈ RA CÁI BIẾT

- Trong cái thấy chỉ là cái thấy... → Thì không phải cái ấy, chỗ ấy → Thì không còn đời này, đời sau, đời chặng giữa (*Vượt thoát 3 thời = Giải thoát*).
- Thế nào được gọi: “*Chỉ là cái thấy biết*”, mà phải đảm bảo các điều kiện trên?

4

THỰC TẾ - CÔNG PHU

1 CĂN – TRẦN → THỨC

- 1) **Sâu xa:** Quên lặng sáng – Thấy biết theo vật.
 - 2) **Biểu hiện:** Khởi biết để biết = Có phân biệt.
-
- Thức sanh – Loạn động.
 - Thấy biết sanh diệt.

2 CĂN – TRẦN ⇔ CHÂN TÂM

- 1) Rỗng lặng – Không mê – Tự sáng biết ⇔ Khéo thâm nhận.
 - 2) Sáng biết, chỉ là biết – Chủ động, linh thông, vẫn vô tướng.
-
- **Chân tâm.**

5

✿ CHỦ YẾU

- Không khởi hiểu – Sáng lại tánh mình → Tánh tự sáng biết.
- Khéo nhận – Khéo sống bằng nó – Khéo bảo nhậm như thế.
- Hiện tại, nếu còn gợn chút nghi ngờ hoặc mơ hồ, do lực dụng chưa đủ mạnh ⇔ Còn:
- Hành giả đại ngộ, được tự thọ dụng → Tất cả sáng ngời, muốn nghi cũng không được.

Không phải học hiểu.
Có công phu, tự thể nhập.

6

TẠI SAO PHẢI LÀ CHÂN TÂM?

- Tại sao phải sống và thấy biết bằng chân tâm?
 - 1) Vì muốn giác ngộ - Giải thoát khỏi sự chi phối của sanh tử (*Vòng luân hồi và những câu chuyện trong sanh tử*).
 - 2) Vì quên chân tâm → Theo vật: *Chấp thân tâm sanh diệt làm mình → Bị mê → Đưa đến nhiều sai lầm → Làm khổ mình và người - Tạo nghiệp, phải khổ.*